

DEMOKRACIJA

Leto VI. - Štev. 44

Trst - Gorica 31. oktobra 1952

DRAGOCENA PRIZNANJA

OF in Slovenska skupnost

Osvobodilna fronta ima od vsega začetku posebno taktiko, ki ji je namenjena kot poslušnemu orodju, odnosno izvrsevalcu ukazov titoistične komunistične partije. Med osnovnimi načeli njenega dela je, da ne trpi nobenih samostojnih političnih skupin in se boji kot vrag križa, da bi s političnimi skupinami kot takimi tesne sodelovala. To je bila njena taktika v času osvobodilne borbe, ko je izjavljala, da sprejema v svojo sredo usakogat, same da je pošten, toda utrjanje je odklanjala sprejem organiziranih skupin v celoti. Edina organizirana skupina v Osvobodilni fronti je bila lahko samo Komunistična partija. Na ta način si namreč zavaruje svoj vodilni položaj. Vsi ostali so kvestiju »neparticijski ali nestrankarje«, torej podobno kakor v Sovjetski zvezi. Sola je pa šola!

Zanimivo pa je ugotoviti, da je temu načelu še vedno zvesta tudi Osvobodilna fronta na Tržaškem. To je namreč bistro in jasno podaril njen novi predsednik Franc Stoka v govoru, ki ga je imel predtekdo nedeljo na sestem zasedanju Glavnega odbora Osvobodilne fronte za tržaško ozemlje. Njegova izvajanja naknadno in z najbolj poklicanega mesta popolnoma opravičuje veliko opreznost, s katero smo se svoječasno podali v Slovensko skupnost, ki jo je nam, kakor nemu, uskill krvljeni volilni zakon.

Predvsem je Franc Stoka podprt in priznal, da Osvobodilna fronta ni hotel raztegniti načela skupnega slovenskega nastopa tudi na tržaško občino, kajti »skupen nastop Osvobodilne fronte samo z ostalimi slovenskimi političnimi skupinami v Trstu bi pomenil popolno izolacijo slovenskega življa od ostalega demokratičnega v tržaški občini. Taka slovenska skupnost bi ne žela odobravljana pri samih slovenskih delavcih, ki bi tako akcijo utegnili tolmačiti kot močan odkon v nacionalistično politiko. Skupen nastop Osvobodilne fronte samo z slovenskimi skupinami v Trstu bi pomenil razbitje slovansko-italijanske antifašistične fronte, katere močan stebri bo moralna biti tudi v bodoči Osvobodilni fronti.«

Potem ko je na ta način, z njenimi besedami, Osvobodilna fronta prevzela nase formalno in dejansko odgovornost, da je zaradi svoje fratelančne politike, iz katere se še vedno nič naučila, one-mogočila skupni slovenski nastop, o katerem je sicer kričala na posusta, pa je Franc Stoka nadaljeval:

»Zdržitev z ostalimi slovenskimi skupinami v Trstu bi nujno dovedla do neke enotnosti na vrhu, v katerem bi bili zastopani tudi najreakcionarnejši elementi slovenske emigracije... in malo dalje. Bistvena je razlika enotnosti načega delovnega človeka na vasi od one, ki bi se lahko ustvarila z votiljki nekaterih političnih skupin...«

Poleg slape zwetobe fratelanči, vključno temu, da jih je ob prelomu s kominformom in vse do danes takoj pošteno razočarala, vključno temu, da so z njim vsečili v našega človeka tisto narodno mladost, nad katero zadnjih par let sami jadajujo, vodi Osvobodilna fronta na Tržaškem v njenem odnosu do ostalih slovenskih političnih skupin, torej tudi uvodoma omenjeno načelo politične taktike vesoljnega komunizma: sodelujemo z ljudmi, toda ne z podstvi, kajti edini vodje smo mi!«

To je bilo tisto, kar je od vsega začetka ticalo za načelom »slovenske skupnosti« ali celo »enotnosti«, kakršno so želeli itački titoveri in njihova partija ter Osvobodilna fronta. Hoteli so si izsilili dostop v vrste nekomunističnih Slovencev zato, da bi jih lahko razkrjali od znotraj. Prav nedolžni so: s podeželskim prebivalstvom inu skupnost svoj smisel, toda to podeželsko prebivalstvo jim mora biti izročeno v roke brez vmešavanja srednjih podstev, s katerimi ne morejo imeti nobenega opravka, ker so vreakcionarji. Krasna logika! Dejansko pa ne marajo imeti nobenega opravka zato, ker se boje, da bi jim prav ta podstva preprečila njihov načrt ter jim onemogočila, da bi podobno kakor v času osvobodilne borbe s sladkimi oblubami zopet speljali množice na led.

Vsa titoistična propaganda za skupnost je torej samo skrbno pripravljen politični manever in

novemu predsedniku Osvobodilne fronte, Francu Stku, smo vsaj lahko hvalčeni, da je bil toliko iskren ter ga je dokončno razkril. Sedaj bo vsakdo še laže razumel, zakaj se tako jeze, da jim je prav s Slovensko demokratsko zvezo to spodeljelo.

Trst je sestavni del Srednje Evrope

STO pred tržaškim mestnim svetom - Važen govor dr. J. Agneletta

Na torkovi seji tržaškega mestnega sveta so nadaljevali politično razpravo o STO-ju. Med drugimi so govorili dr. J. Agneletta, dr. F. Cusin in dr. J. Dekleva.

Ne moremo objaviti tričetrtturnega govora občinskega svetovalca SNL, dr. Josipa Agneletta, ker bi moral s tem izpolniti celo stran našega lista. Iz tega temeljitega govora, ki je ovrgel z dejstvji bajko o podpiranju Slovanov, in dokazal, da je Avstrija nasprotno podpirala Italijane na našo škodo, in temeljil, zakaj smo Slovenci proti vrnitvi Italije v te kraje, objavljamo samo glavne misli.

Dr. Agneletto je ugotovil:

Trst je s svojim Svobodnim ozemljem zemljepisno, zgodovinsko in gospodarsko sestavni del Srednje Evrope, h kateri je spadal preko 500 let, od 1. 1383 do 1. 1919.

Pariska mirovna konferenca je zato ustanovila STO, priznavajoč tržaškemu pristanišču celinsko in mednarodno načelo.

Današnji položaj na STO-ju je samo posledica odlašanja z imenovanjem guvernerja, ker niso hoteli zahodne velesile filokomunistične guvernerje, ki sta ga zahetili Sovjeti v Jugoslaviji.

Od tod tričetrtrinski predlog od 1. 1848, ki je pa danes pokopan, potem ko je postal Jugoslavija, zlasti s svojim bližanjem z Grčijo in Turčijo, važen činitelj v obrambi Zahoda. Kdor danes še računa s tričetrtrinskim predlogom, ni stvarno in trezen politik.

Velika Britanija in Amerika sta, hoteli dati z londonskim dogovorom od aprila Italiji v roke adut, da bi jo pripravili za neposredna pogajanja z Jugoslavijo.

Potem ko je govoril o predlogih glede STO-ja, je dr. Agneletto omenil, da je etnična meja nemogoča, ker sega slovenska zemlja prav do morja od Stivana devinskega do Barkovelj in bi šla v najboljšem primeru za Italijo preko predmetov, Trst pa bi bil spojen z Italijo s hodnikom, širokim 1-2 km. Bil bi drugi Gdańsk. Taka meja bi pomenila zadušitev Trsta. Ali hoče res večina obč. mestnega sveta tako zadušitev? Pravijo nekateri, da bi bil tako uničen stoletni tekmeč Benetki; da, toda z druge strani bi nastal nov v tekme - pristanišče Reka.

Plebiscit na zvajčni obrazec: Italija ali Jugoslavija izvira iz novejske politike, ki namenoma prepira obstojo STO-ja in prebivalstvo, ki je v coni A s 42 odstotki zahtevalo STO. Če bi že do plebiscita prišlo, bi tedaj morali glasovati: ali za Trst ali za Jugoslavijo ali za Italijo. Plebiscit pa ne more biti danes izraz prave ljudske volje, ker ga dobri oni, ki je bolj nasilen in bogat.

Ostane torej le se razkosanje STO-ja, zato so Italijani, ki zahtevajo Trst za Italijo, postavljeni pred eno samo izbiro: ali prepustiti cono B Jugoslaviji in žrtvovati tamkajšnje italijansko prebivalstvo ali pa se odločiti za STO.

Slovenci v Hrvati — je nadaljeval dr. Agneletto — so in ostanjejo trdn za STO, proti vsaki odstopitvi, bili Italiji bilo Jugoslaviji, proti etnični meji, proti plebiscitu in proti kondominiju.

Italija je dokazala na pretek, da ni sposobna vladati nad drugimi narodi, ker ne pozna strpnosti in čuta za pravice narodnih manjšin.

Leta 1866 so beneški Slovenci

glasovali za Italijo, ker so pričakovali, da jim bo priznala pravice,

ki so jih izvajali pod Beneško republiko. Toda razočarali so se, ko so videli, da je bil bolj pravitev benečanski lev kot rimski volkuvija!

50.000 beneških Slovencev je

še danes brez vsake ljudske šole,

in ko se potegujejo za slovensko šolo, jih pitajo iz izdalci Italije.

Slovenci na Primorskem so pri-

šli po 25 letih italijanskega gospo-

stva do prepiranja, da bi pomenil

nov prihod Italije veliko nevarnost za naš obstoj. Eno dokazov: uni-

čenje slovenskih kulturnih in go-

spodarskih organizacij, odprava slo-

venskih šol, požig ali zatrite slo-

venskih društv, kulturnih krož-

ov, itd.

Novemu predsedniku Osvobodilne

fronte, Francu Stku, smo vsaj

lahko hvalčeni, da je bil toliko

iskren ter ga je dokončno razkril.

Sedaj bo vsakdo še laže razumel,

zakaj se tako jeze, da jim je prav

s Slovensko demokratsko zvezo to

spodeljelo.

kov, knjižnic, gledališč in izgon slovenskih učiteljev in uradnikov; 200.000 Slovencev in Hrvatov je moralo s Primorskima po svetu. In končno unjenje vseh slovenskih denarnih zavodov in bank, ki so 1919 upravljali okrog 300 milijonov zlatih krov, t. j. davanjist in pol milijonov funtov šterlingov.

Tudi nacistična Nemčija je pregonjala Zide, toda demokratična Nemčija je čutila dolžnost, da to skodo Zidom poravnava. Kaj je storila demokratična Italija, da poravnava Slovencem storjeno škodo? Ko so zaveznički hoteli l. 1950 sezidati v Trstu Slovenskom kulturno središču za leta 1920 od fašistov požganji »Narodni dom«, je imela demokratična rimska vlada držnost, da je protestirala pri generalu Aireyu, in ta je slovensko kulturno središče pokopal. Skoda, ki so jo utrpel tržaški Slovenci za požganji »Narodni dom«, znaša eno milijardo 118 milijonov lir! Ta se ni povrnila.

Nek svetovalec večine nam je očital, da smo »Slavi calati a Trieste«, in da nas je Avstrija podpirala na škodo Italijanov. Dr. Agneletto je pribil, da so mogle takoj povezovati predlogom iz 30 ali 40 let prebivalstvo iz Italije, ne pa 500 let, od 1. 1383 do 1. 1919.

Načelni položaj na STO-ju je samo posledica odlašanja z imenovanjem guvernerja, ker niso hoteli zahodne velesile filokomunistične guvernerje, ki sta ga zahetili Sovjeti v Jugoslaviji.

Potem ko je govoril o predlogih glede STO-ja, je dr. Agneletto omenil, da je etnična meja nemogoča, ker sega slovenska zemlja prav do morja od Stivana devinskega do Barkovelj in bi šla v najboljšem primeru za Italijo preko predmetov, Trst pa bi bil spojen z Italijo s hodnikom, širokim 1-2 km. Bil bi drugi Gdańsk. Taka meja bi pomenila zadušitev Trsta. Ali hoče res večina obč. mestnega sveta tako zadušitev? Pravijo nekateri, da bi bil tako uničen stoletni tekmeč Benetki; da, toda z druge strani bi nastal nov v tekme - pristanišče Reka.

Plebiscit na zvajčni obrazec: Italija ali Jugoslavija izvira iz novejske politike, ki namenoma prepira obstojo STO-ja in prebivalstvo, ki je v coni A s 42 odstotki zahtevalo STO. Če bi že do plebiscita prišlo, bi tedaj morali glasovati: ali za Trst ali za Jugoslavijo ali za Italijo. Plebiscit pa ne more biti danes izraz prave ljudske volje, ker ga dobri oni, ki je bolj nasilen in bogat.

Ostane torej le se razkosanje STO-ja, zato so Italijani, ki zahtevajo Trst za Italijo, postavljeni pred eno samo izbiro: ali prepustiti cono B Jugoslaviji in žrtvovati tamkajšnje italijansko prebivalstvo ali pa se odločiti za STO.

Slovenci v Hrvati — je nadaljeval dr. Agneletto — so in ostanjejo trdn za STO, proti vsaki odstopitvi, bili Italiji bilo Jugoslaviji, proti etnični meji, proti plebiscitu in proti kondominiju.

Italija je dokazala na pretek, da ni sposobna vladati nad drugimi narodi, ker ne pozna strpnosti in čuta za pravice narodnih manjšin.

Leta 1866 so beneški Slovenci

glasovali za Italijo, ker so pričakovali, da jim bo priznala pravice,

ki so jih izvajali pod Beneško republiko. Toda razočarali so se, ko so videli, da je bil bolj pravitev benečanski lev kot rimski volkuvija!

50.000 beneških Slovencev je

še danes brez vsake ljudske šole,

in ko se potegujejo za slovensko šolo, jih pitajo iz izdalci Italije.

Slovenci na Primorskem so pri-

šli po 25 letih italijanskega gospo-

stva do prepiranja, da bi pomenil

nov prihod Italije veliko nevarnost za naš obstoj. Eno dokazov: uni-

čenje slovenskih kulturnih in go-

spodarskih organizacij, odprava slo-

venskih šol, požig ali zatrite slo-

venskih društv, kulturnih krož-

ov, itd.

Novemu predsedniku Osvobodilne

fronte, Francu Stku, smo vsaj

lahko hvalčeni, da je bil toliko

iskren ter ga je dokončno razkril.

Sedaj bo vsakdo še laže razumel,

zakaj se tako jeze, da jim je prav

s Slovensko demokratsko zvezo to

spodeljelo.

Slovenci in Hrvati so za obrambo STO-ja tudi

VESTI z GORIŠKEGA

„Giornale di Trieste“ v čudnem protislovju

„Volk izgubi diako, a ne svoje čudi“, pravi star pregovor. Tako je tudi z italijanskimi šovinisti, ki misijo, da imajo samo oni prav povsod na svetu, tudi kjer delajo krivice drugim!

Fašizem je vodil v Julijski krajini pospešeno politiko raznarodovanja Slovencev in Hrvatov z namenom, da nas iztrebi s te zemlje. O grozotnem preganjanju, ki smo ga pod fašizmom prestali, ve pač ves svet, saj se je končno odločil stopiti v našo obrambo potem, ko je fašizem napadel z orožjem celo našo matično domovino.

Vendar je fašizmu uspelo, da je spremenil na tisoče slovenskih primkov in deloma ubil narodno zavest vsaj v nekaterih primerih pri nasi mlajši generaciji, ki jo je našilno iztrgal iz naše družine in jo prisilno vzgajal v duhu protislovanstva. Tako je v mnogih primerih vnesel v dušo naših ljudi neko narodno mlačnost, ki jo je zakrivil strah pred stalnimi grožnjami s konfinacijami in aretacijami!

Sami imamo priliko opazovati, da kakih dobrih 60 odst. istriških izseljencev, to je »sezulov«, nosijo slovenske primke in govorijo ali vsaj znajo govoriti hrvatski jezik. Niččuda, da se je jugoslovanska oblast v coni B Svobodnega tržaškega ozemlja odločila, da se morajo vpisati v slovenske šole vsi otroci, ki nosijo slovenski priimek.

Italijani stalno, čeprav jezuitsko, krvivo trdijo, da je italjanstvo Trsta ogroženo od strani Slovanov. Oni dobro vedo eno: da se Slovani pač prebujajo in dramijo ter otrejajo strahu, ki jim ga je italijanski fašizem nasilno zasidral v duši. Ne gre za to, da bi Slovani raznarodovali, ker imajo ta monopol le Italijani! Italijane je le strah, da se Slovani otrejajo strahu, ki so ga oni sejali, in prebude iz nacionalne mlačnosti. Zato tudi ovirajo mirni in pravčeni razvoj naših šol v coni A in jih zatirajo na Goriskem. V videmski krajini pa jih sploh niti odpreti nočejo!

Na Goriskem so prepovedali obiskovanje slovenskih šol vsem slovenskim optantom in vsem otrokom mešanega zakona, kjer je oče Italijan. Nadalje so z grožnjami prestrashili slovenske starše v Ločniku in Gradiščuti, ker so zahitevali slovensko šolo. V Krminu so kar čez noč ukinili slovenski razred. Otrokom iz doline Nadiže prepoveduje vstop v slovenske osnovne šole v Gorici, kot je razvidno iz poročila v »Demokraciju« od preteklega in od tega tedna. O-rožniki in celo sodniki kljčejo slovenske starše iz doline Nadiže in Tera na zasljevanje, ker so poslali svoje otroke na slovenske srednje šole v Gorico, in jih na vse načine silijo, da te svoje otroke prepišejo na italijanske šole, za kar jim obljuhajo vse mogoče ugodnosti. Letos so prepovedali tudi šolanje tujih državljanov, na primer Jugoslovanov, na slovenskih šolah v Gorici. O drugih vrstah pritiskov »Demokracija« itak sproti poroča,

Zaradi teh krivic smo že parkrat napisali, da bi moral Jugoslovija zavzeti primerne protiukrepe z namenom, da opozori italijanskih odgovorne kroge, da je pač najbolje in v korist obeh držav, da se šola spusti. Pa nismo dobili nobenega odmeva!

Ukrep jugoslovenskih oblastev, da se morajo šolati v slovenskih šolah vsi otroci, ki nosijo slovenski priimek, pozdravljamo kot pametno in nujno sredstvo proti nasilnemu raznarodovanju našega življa, ki ga Italijani stalno izvajajo. Stojimo pač na stališču, da morajo obvezno vsi slovenski otroci v slovenske šole, italijanski pa v italijanske. In če je prišlo do tega, so pač krivi Italijani sami, ki za časa fašizma in žal še danes raznarodujejo slovenske manjšine in ovirajo šolanje Slovencev v lastnem jeziku! »Bastardnost« baje osobojam! De Gasperi, in v italijanskih vrstah na Goriskem in v Trstu je velikansko število »bastardov«, ki so navadno puhli glav, hrkati pa najbolj zagrizeni šovinisti. Toda Italijani prepovedujejo, da se italijanski otroci na Goriskem šolajo na slovenskih zavodih, ne prepovedujejo pa, da se slovenski otroci šolajo na italijanskih. Se siliš jih k temu z vsem pritiskom!

Poleg tega se slovenski učenci in dijaki na Goriskem in v Trstu udejjo tudi italijanščine. Nikjer na italijanskih šolah pa ne poučujejo slovenščine!

Zdaj pa poglejmo, kaj je napisal »Giornale di Trieste« od 22. 10. 1952, štev. 1806, da bomo še bolj razumeli vso hinavščino zadeve kot takе:

Kino in šola

V teku letosnjega šolskega leta bo kino zavzel precejšnjo vlogo pri izobraževanju šolske mladine. V načrtu so namreč razna praktična predavanja, ki jih bo kinopredstava še bolj ponazorila in globoko vtisnila otrokom v spomin. Je to nov sistem vzgoje, ki zasluži vso našo pozornost. Upamo, da bodo tudi naše šole deležne te novosti.

Večerni tečaji

Tudi letosnjo zimo bomo imeli na Goriskem posebne ljudske večerne tečaje. Slovenci bomo imeli naslednje učitelje v sledilečih vseh: 1) Standrež - Beltram Lillian; 2) Pevma - Primožič Hedvika; 3) Doberd - Geromet Primožič Valburga; 4) Podgora - Reja Silva;

Ker je za slavnosti, ki bodo 4. novembra na vojaškem pokolišču v Sredopolju, napovedan tudi prihod predsednika republike, g. Einaudija, in predsednika vlade, g. De Gasperija, objavljamo naprošeni naslednji pozdrav SDZ v Italiji.

GOSPOD PREDSEDNIK REPUBLIKE!
GOSPOD MINISTRSKI PREDSEDNIK!

OB VASEM PRIHODU NA GORISKO VAS POZDRAVLJA-MO IN KO VAS SPOMINJAMO NA NASO DRZAVLJANSKO LOJALNOST, POUĐARJAMO SVOJO ZELJU, DA SE UZAKO-NIJO VSE PRAVICE, KI GREDO NASI SLOVENSKI MANJ-SINI ZA NJEN POPOLNI NARODNOSTNI RAZVOJ, KAKOR JE ŽE OBLJUBIL MINISTRSKI SVET V SVOJIZNANI IZJAVI Z DNE 11. JULIJA 1945.

Vodstvo Slovenske demokratske zveze v Italiji

Predavanje o Koroški

Akademski klub je v nedeljo 26. 11. 1952. spet prišlo v ospredje. Zato se človek zaskrbljeno vprašuje, kdaj bo Koroška z njeno Gospodarsko in knežjim kamnom, simboliom slovenske svobodoljubnosti in demokratične misli, končno vključena tja, kamor tudi zgodovinsko spada: med svobodne Slovence.

Zeleni bi, da bi marljivo in tiho klubovo delovanje bilo v prid širši goriški javnosti. Zato naj klub vsač na svoja predavanja to javnost povabi.

Smrt ugledne in zasluzne učiteljice

V zgodnjih urah v soboto 25. 11. 1952. je umrla v Gorici v bolnici pri Rdeči hiši gospa Stefanija Brajši roj. Leban, soprga g. dr. Stojana Brajše.

Blaga pokojnica je bila ugledna slovenska učiteljica in vzorna vzgojiteljica. Do ukinitve slovenskih šol je pod fašizmom službovala na slovenskih šolah v Italiji, nato pa v Jugoslaviji, kamor je šla s svojo družino v prostovoljno emigracijo.

Po vojni se je z družino vrnila semkaj in poučevala v Trstu pri Sv. Jakobu in na Katinari, splošno spoštovana in čislana kot strokovno naobražena učiteljica. Pokojnica je bila rojena v Podgori pri Gorici, kjer je zadnja leta tudi stačevala in kjer so jo v nedeljo, 27. 11. 1952. tudi pokopali ob veliki udeležbi domačinov ter družinskih prijateljev in znancev.

Ob prilikih te težke izgube izrekamo g. dr. Stojanu Brajši in njegovi družini ter vsem sorodnikom blage pokojnice naše iskreno sožalje!

Nekaj staršev

Družinske doklade

Goriška Zveza trgovcev je pripravila nove listevice za družinske doklade trgovskim nameščencem, ki veljajo za oktober in november t.l. Tem nameščencem so namreč dvgnili za eno točko družinske doklade za omenjeno dobo.

Nekaj misli k igri „Peg, srček moj“

Dijaško društvo »S. Gregorčič« je v soboto 25. 11. 1952. v dvorani bivše »Mladikev«, ki so jo nedavno prekrstili, bogive iz kaščnih razlogov, v dvorano »Zlati pajek«, ponovilo veseloigro »Peg, srček moj«.

Izvajanje igre je v splošnem začelo, le nekateri igralci se niso vživeli v svojo vlogo, kar je imelo za posledico, da je bilo njihovo podvražje teh naših otrok nobenemu izpitu iz italijanščine! Večno tudi, da je prav v Gorici uradnik iz slovenske Katoliške knjižnice, Slovenec g. Doktorič, vpisal svojega otroka raje v italijansko kot v slovensko šolo, pa vidi slovenski otroci obiskovati samo italijansko šolo, ker slovenskih viša noče odpreti! Pa vendar učiteljice, ravnatelj in nadzornika, da je njene ravnatelje in nadzorniki, ravnati proti predpisom zakona, vsaj kar se tiče samoimeovanja v izpitno komisijo!

Omenjeni primer dokazuje vso nedosednost italijanskih šolskih oblastev, ki jih na Goriskem predstavljata tudi tudi ravnatelj in nadzornik, ko zahtevata obvladovanje dobre slovenščine pri slovenskih otrocih pri vstopu v šolo. Ne zahtevajo pa in ne podvržajo nobenemu izpitu niti italijanskih nič slovenskih otrok, ko gre za vips v italijanski šole! Znano je, da mnogi slovenski otroci nezavednih al prestrašenih staršev na Goriskem posečajo italijansko šolo. V videmski pokrajini pa morajo obiskovati samo italijansko šolo, ker slovenskih viša noče odpreti! Pa vendar učiteljice, ravnatelj in nadzornika, da je njene ravnatelje in nadzorniki, ravnati proti nobenemu izpitu iz italijanščine! Večno tudi, da je prav v Gorici uradnik iz slovenske Katoliške knjižnice, Slovenec g. Doktorič, vpisal svojega otroka raje v italijansko kot v slovenski vrtcu. Ta otrok ne razume italijanščine, pa so ga vseeno sprejeli v laški vrtcu!

Ce že imamo Slovenci proti sebi italijanska oblast, ni rečeno, da se morajo vzgojitelji podvrediti njihovim morebitnim kričivim ukazom, ker obstaja zakon, ki so ga dolžni spoštovati vsi, prav vsi državljanji. Zakona ne morejo svojino skršiti niti ravnatelji, niti nadzorniki. In proti kršiteljem zakona ima pravico in dolžnost, da nastopi vsakdo!

To pravilo velja za vse državljake.

Za delavce v Belgiji

Vsi rudarji, kar tudi delavci drugih strok, ki so delali leta 1950 v Belgiji in so se vrnili domov, imajo pravico do odpravnine. Za to morajo, če odpravnine še niso prejeli, vložiti do 31. decembra 1952 izozdevno prošnjo na pristojne blagajne Zavod za socialno skrbstvo. Te naslove in točna navodila za sestavo prošnje lahko dobe na Uradu za delo v ulici Crispi v Gorici in v Vidmu.

Hmečki vozovi

Po zakonski odredbi morajo vsi kmečki vozovi na vprejo imeti evidenčne tablice. stare morajo kmetovalci zamenjati z novimi najkasnejše do konca oktobra. Zato naj vsak kmet pohti pravčasno s to zamenjavo, da ne bo imel neprilik.

Prepovedan lov

Kot sporoča krajevno Združenje ribičev, je od 15. oktobra do 15. januarja prepovedan vsak lov na potrivo.

Jazbine

Ob zaključku lista smo prejeli obširen protest iz Jazbin zaradi začne občinske seje v Steverjanu. Članca nismo hoteli krajšati, zato ga objavimo v celoti prihodnjih,

ZAHVALA

Družini Brajša in Leban iz Podgorje pri Gorici se najiskrene zahvaljujeta čč. duhovščini, gg. zdravnikom v glavnem bolnišnicu v Trstu in pri Rdeči hiši v Gorici, vsem kolegicam in kollegom naše nepozabne soproge, matere in sestre.

Štefanije Brajša, roj. Leban

podgorskim pevcem ter vsem ostalim, ki so jo spremiljali na njeni zadnji poti ali ji kakor koli pomagali v njeni težki bolezni.

V Podgori, dne 27. okt. 1952.

Družini BRAJSA in LEBAN

Tovarna pohištva

Tel. 32

PRINČIČ
KRMIN
Cormons prov. Gorica

RIKO MALALAN obuja spomine v Zgoniku

Predzadnjo nedeljo se je letiči komunistični prvak Riko Malalan zatekel v Zgonik, da bi zgoniškim komunistom osvežil nekaj spominov iz svojega lanskega moskovskega potovanja — v čast in hvalo XIX. kongresa VKP/b.

Na doigo in široko je debelušni komunistični apostol namakal svoj okrogli obraz ob naporih slavoslovov in prilizovanj svojemu vrhovnemu gospodarju Stalinu. Seveda niso pozabili na koncu poslati četru socializma vdanostnega pisma.

Po končanih naporih pa je Riko Malalan pri kožarčku novega vina bolj sam zase razmišljal o svoji lanskoletni moskovski pustolovščini. Spomnil se je bogato napolnjenih stolpcev boljeviškega tiska, ki pridiga sovjetskim državljanom o pohujljivosti zahodnega sveta. In vendar mu ni bilo težko dognati, da se skrajno previdni boljeviški državljan pri prebiranju buržujskega razkošja na Zahodu skrivnostno muza, saj noč in dan sam doživila podobna razkošja v srcu sovjetske domovine. Ce dobro premislim, tako si je dejal dobrodušni Riko Malalan, se nova boljeviška elita najmanj tako zabava v moskovskem hotelu »Metropole« in številnih nočnih lokalih, kakor v New Yorku v »Storku« ali »Waldorf-Astoria« hotelu, ali če hočete v »Excelsioru« v Trstu.

Pravzaprav, tako je razmišljal naš Riko, je razlika samo v tem, da so moskovske cene neprimereno višje od ameriških. Saj so mu pravili v Moskvi — seveda strogo zupno — da se v »Arragvie« ali v »Arraratu« — ali v »Bakum« v dveh lahko večerja ali kosi in plača 45.000 do 60.000 lir. Da, da, tovarisi, to sta dve mesečni plači delavca v Trstu, tri plače pa v Moskvi. Sašlik, prljubljena ovčja pečenka, stene 5.250 lir. Krožnik borsča (po naše minestre) pa 4.750 lir.

Seveda naš Riko ni bil deležen povabilna na borišč ali šašlik v »Baku«, čeprav so mu govorili v Trstu, da ga ima Moskva v veliki časti. Je namreč tudi v Moskvi tako, da sme v te lokale samo tisti, ki nosi debelo partijsko listnico. Pri Riku je sicer res vse okroglo, listnica pa je vedno kumerina. Na veliko pišejo, da je vsakemu vstop dovoljen (saj tudi na Zahodu ni drugače). Riko se je spomnil tudi zaupljivega pršepetovanja nekega radijskega uslužbenca v Moskvi, ki mu je zaupal, da je dolga leta hranil in si celo pritrjival od ust samozato, da bi si enkrat v enem teh lokalov ogledal najmogočnejše tevje v najlepše ženske sovjetske domovine. Ta mu je tudi povedal, da so tovarišice zakrite in v posebnih ložah in da so stali gostje v »Arraratu« — prestolonaslednik Malenkov, vrhovni policaj Berija in Stalinov sin Vasili. Vse tri večerne so rade vrtijo okrog gledaliških zvezd gledališča Boljšo.

Ko je naš Riko prav pošteno napol možgane, je ugotovil, da so med prominentnimi in bogatimi gosti v Moskvi le neke razlike. K najvišji kategoriji spadajo boljeviški vršaci, ki jih sploh ni treba plačevati računov v teh lokalih. Na košček papirja se podpišejo in stvar je urejena. Stalin je namreč v novejšem času poskrbel, da državne banke otvarajo vrhunski hierarhiji odprete račune. Ti rdeči zvezdniki lahko neomejeno razpolagajo z državnim denarjem v svoje zasebne in zabavne namene. Se več, Stalin je poskrbel tudi za čas, ko so banke zaprte. Pobotnica se lahko po vsaki dnevnici ali nočni uravnoči na vsaki postaji MVD. To je vsekakor — tako je razmišljala naš Riko — prava socializacija, konzuma, čeprav omejena na nekaj tisoč glav, med katere pa verjetno našega Rika ne bodo nikoli uvr-

Pod okriljem Glasbene matice v Trstu je pevski zbor Radia Zagreb prvič gostoval v Trstu in imel v Avditoriju dva koncerta, in sicer 4. in 5. oktobra. Zbor je sestavljen približno iz 40 izbranih in poklicnih pevk in pevcev. Vodi ga hravski skladatelj Slavko Zlatić.

Sporočilo je bil sestavljen iz dveh delov. V prvem delu smo slišali šest skladb iz 16. stoletja domaćih in tujih mojstrov polifonije in še dve skladbi, ki nista v nobeni zvezzi s prejšnjimi skladbami.

Prva skladba je bil motet »Canticum et psallite« iz zbirke »Sacrae Cantiones Dalmatinicae« iz Sibenika, Ivana Lukačića. Ta skladatelj se je školil v Italiji in se po studiju vrnil v domovino, kjer je vršil službo kapeljaka v Splitu nad trideset let. Ta motet je pisan v strogem polifonskem stilu in kontrapunktu ter ima svojo harmoniko podlagu v spremjevalnem instrumentu. Solist in pevski zbor se izmenično vrstita. Njegove skladbe je odkril muzikolog dr. Dragan Plamenac.

Tet točki je sledil motet »Ecce quomodo moritur Iustus« Slovence

stili. Ta zadnja misel ga je ob kozarcu novega vina spravila v trisko sentimentalnost.

Nekaj pa je prav posebno zanimivega v teh moskovskih nočnih lokalih, se je spomnil Riko. Tu je res doma prava romantika, saj je vse tako lepo oprenljeno v strogem kavkaškem slogu in z vsem preskrbljeno, kar si rdeča boljeviška duša zaželi. V največji zimi dobi rdeči mogočnik najbolj izbrana sadje v najdrogocenije zelenjavno. Vse to prevažajo pridni ruski letalci iz južnih pokrajin. Ogorome silnice, od katerih je največja Stalinova last, skrbijo za vse naslane človeškega življenja boljeviških milijonarjev.

Res ni posebnih razlik med razkošjem na Vzhodu in razkošjem na Zahodu, je preudarjal g. Riko. Ampak če še prav dobro premislimo, vendar moskovski nočni lokalni ne morejo konkurirati z Zahodom. Ženska moda, na tej boljeviški gospoda še. Celo najvišji sovjetski razkošni si le redko dovolijo, da bi svojim sovjetskim milijenkam postregli s pariskimi ali dunajskimi modeli.

»Ne, ženske v sovjetski domovini res niso dobro oblečene, niti obiskovalke nočnih lokalov, se manj na njihovo tovarišice na cestah in ulicah!« S to zadnjo ugotovitvijo je Riko Malalan zaključil svoj zagonski obisk in z lanskoletnimi spominimi proslavil sam zase XIX. kongres VKP/b.

To je bistvo Stalinove poslanice, ki poziva komunistične partije zahodnega sveta, naj se združijo z drugimi strankami in nove »Ljud-

Stalin pripravlja nove prevare

Stalinove izjave na Moskovskem kongresu Komunistične partije Sovjetske unije in se posebno njegova poslanica z dne 17. t. m. dokazujejo, da se Sovjetska zveza prav nič ne sramuje, še manj pa odreka najnesramnejšemu vmesavanju v notranje razmere posameznih držav in narodov. Nasprotno, navodila pričajo, da je vsako komunistično poudarjanje nacionalnih interesov in celo podpiranje nacionalnih šovinizmov samo prečrutan manever, ki naj komunistom omogoči, da se s prevaro povzpnejo na oblast.

Stalinova poslanica dokazuje, med ostalim, sledenje nedvomna dejstva:

1) Posamezne komunistične stranke ne uživajo prav nobene samostojnosti, temveč so podvržene neposrednemu vodstvu, disciplini in pokorščini do Moskve;

2) Borba posameznih komunističnih strank v zahodnem svetu za povisitev delavskih plač in izboljšanje delavskih pogojev ni izkreni, temveč je to samo politični manever, ki naj omogoči tem strankam, da pritegnjejo v sovjetski tabor nove pristane;

3) Posamezne komunistične stranke so prav tako kakor bivša Hitlerjeva peta kolona vedno pripravljene žrtvovati svoje narodne krišti, kakor koli bi to zahtevali sovjetski imperialistični in osvajalni načrti.

To je bistvo Stalinove poslanice, ki poziva komunistične partije zahodnega sveta, naj se združijo z drugimi strankami in nove »Ljud-

ske fronte«, kakršne smo imeli v Evropi že pred drugo svetovno vojno, in ki so ponekod tako učinkovito pomagale komunistom, da so lahko razširili svoj vpliv. V tem pa moramo videti tudi greko, da se načrtovalo lastne slabosti. Stalinovala navodila namreč kažejo, da komunisti priznavajo, da sami ne morejo več pritegniti toliko ljudi, da bi z njihovo pomočjo lahko sami izbojevali zmago. Zato se znova poslušajo prevaro, vabijo neobvezene v lahkoverne kaline, naj se jem pridružijo v razne zvezne, katerih bodo pa seveda spoštovali samo dokler jih bodo koristile. Kazka komunistične zaveznic, pa je pokazala usoda vseh takih trabantov v državah sljudske demokracije. Ko je črnec opravil svojo dolžnost, je bil obglavljen!

Nova taktika komunistov, ki bo do zdaj spet skušali izpodkopavati moč posameznih držav in posebno obrambne napore zahodnega sveta s prikritim rovarjenjem, ne pa več z odkritimi napadi, je samo logično nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolješevik«, in med njene žrtve spadajo tudi zastopniki borbenega komunističnega krila, ki so bili likvidirani v francoski komunistični partiji. Komunistična taktika želi namreč spet nadaljevanje tiste poti, kakršno je nakezal Stalin v članku, ki ga je objavil v reviji »Bolje

VESTITI S TRŽAŠKEGA

MALO POUKA kominformističnim šolarčkom

Nabrežina, 29. oktobra 1952

Pozabljeni šolarčki pri »Delus« sprašujejo v predzadnji številki svojega bogatega kremeljskega propagandnega pamfleta, pod naslovom »Zalostna zgodovina«, koliko in katerje države je SZ napadla in osvojila v 35 letih svojega obstoja. Ker se vprašanje nanaša na govor predsednika SDZ v Nabrežini den 12. t. m., in ker je zelo verjetno, da dr. Agnetho ne prebira kremeljskih prospektov v slovenščini, bomo po spominu našel nekaj junakih imperialističnih pridobitev baješke Stalina.

Miroljubna SZ je napadla, gg. pozabljenici, po vrstnem redu:

1. Naravnost v hrbot svojo sosedo Poljsko (sept. 1939) in si po drugi svetovni vojni osvojila dobro polovico njene ozemlja z nad 15.500 milijonov prebivalcev in si s pomočjo redčih bataljonov podredila vso državo.

2. Napadla je Finsko l. 1940 in si po vojni osvojila prav malo manj kot polovico finskega državnega ozemlja (Karelia).

3. Septembra 1939 si je najprej nasilno prisvojila litvansko okrožje Vilno, naslednje leto pa celotno Litvo.

4. Leta 1940 si je nasilno prisvojila samostojno državo Estonijo.

5. Istega leta in na isti način tudi Latvijo.

6. Leta 1940 je skupno s hitlerjevskim Nemčijo nasilno zbarantalo Besarabijo, s koncem vojne pa si je prilastila še Bukovino, del Moldavije ter vso romunsko državo vključila v svoj izkorščevalski gospodarski in nasilniški socialni ustroj.

7. Isto se je zgodilo s pomočjo redčih vojske in NKVD izvedencev z Bolgarijo.

8. Enaka usoda je doletela sosedno Madžarsko.

9. Od Češkoslovaške si je nasilno prilastila Podkarpattje in leta 1948 z nasiljem podredila vso državo svojim lastnim agentom.

10. Ista usoda je po milosti Kremelja doletela Jugoslavijo.

11. Prav tako se je zgodilo z Albanijo.

12. V letih 1945-48 je nagnala satelite na Grčijo, kjer so jo pa poštano udarili po grabežljivih prstih.

Poleg tega polnega ducata evropskih držav lahko prištevamo k napadom in osvojitvam tudi Vzhodno Nemčijo in Avstrijo.

Od 12 napadenih držav so gg. pozabljeni, po Stalinnem appetitu izginile v boljševški imperialistični malhi kar tri samostojne države. Dve državi sta po istem appetitu izgubili po polovico svojega državnega ozemlja.

V Aziji pa je Stalin spravil v svojo malho:

1. Velik del Mongolije.
2. Del Mandžurije.
3. Tann Tuvo.
4. Severno Korejo.
5. Južno Korejo.

6. S sovjetskim orožjem in sovjetskimi vojaškimi svetovalci je Stalin postavil na oblast na Kitajskem svoje plačance.

7. Zanetil je komunistični upor v Indokini.

8. S pomočjo svojih kitajskih uslužencev se je polastišči tibetanske države.

9. Zanetil je upor v Indoneziji.

V Evropi in Aziji je potem takem Sovjetska zveza napadla in si v eni ali drugi obliki osvojila nič manj kot 21 držav. Tudi XIX. kongres boljševške partije v Moskvi se je teh podvigov hrupno spomnil in obljudil nadaljnje osvojite.

Šolarčki pri »Delus« še dolgo ne bodo zgrajeni komunisti, kajti zgrajenemu komunistu neprevidne in nesmiselne besede ne smejo uhačati iz ust.

Kronist

Občinska seja v Nabrežini

Pretekli ponedeljek 27. t. m. se je občinski svet v Nabrežini ponovno sestal k redni seji.

Tako po prečitovanju zapisnika je župan podal kratko poročilo o razgovorih, katere je imel z ravnateljem za javna dela pri ZVU, dr. Cessarelijem, bodisi v sredo pri njegovem obisku v Nabrežini, kar kor v soboto v njegovem uradu v Trstu. Pri tem je ugotovil, da so nedaljna dela pri šoli v Nabrežini že bila oddana podjetjem za inštalacije in mizarska dela. Priprave za šolo v Sempolaju pa so že pri koncu in bodo v najkrajšem času dela oddana. Tudi načrti in proračuni za obnovbo štirih porušenih hiš v Praprotu, Trnoveci in v Mavhinji so v teku. Glede šole v Sesljanu je župan poročal, da je imel sestank z nekaterimi vaščani iz Sesljan, na katerem so se domenili, da bi bila najboljša rešitev prostora za to šolo v gozdiju na graščinskem zemljišču v Sesljanu. Zaradi tega je župan sporočil, da se bo občinski odbor obrnil do graščinske uprave za tozadnevi nakup potrebnega zemljišča. Nato je župan sporočil, da mu je ravnatelj za javna dela naročil, naj se mu predloži do prihodnje srede, 29. t. m., predlog za gospodarski načrt,

štev. 11, zato prosi občinski svet, naj bi danes najprej razpravljali o tem, ker je zadeva nujna. Svetovalci so županu predlog soglasno sprejeli.

Nato je župan prečital predloge ožjega odbora, ki se nanašajo na nujne in obvezne postavke, ki naj bi prisle k potrebi. Priprave za šolo v Sempolaju pa so že pri koncu in bodo v najkrajšem času dela oddana. Tudi načrti in proračuni za obnovbo štirih porušenih hiš v Praprotu, Trnoveci in v Mavhinji so v teku. Glede šole v Sesljanu je župan poročal, da je imel sestank z nekaterimi vaščani iz Sesljan, na katerem so se domenili, da bi bila najboljša rešitev prostora za to šolo v gozdiju na graščinskem zemljišču v Sesljanu. Zaradi tega je župan sporočil, da se bo občinski odbor obrnil do graščinske uprave za tozadnevi nakup potrebnega zemljišča. Nato je župan sporočil, da mu je ravnatelj za javna dela naročil, naj se mu predloži do prihodnje srede, 29. t. m., predlog za gospodarski načrt,

štev. 11, zato prosi občinski svet, naj bi danes najprej razpravljali o tem, ker je zadeva nujna. Svetovalci so županu predlog soglasno sprejeli.

Nato je župan prečital predloge ožjega odbora, ki se nanašajo na nujne in obvezne postavke, ki naj bi prisle k potrebi. Priprave za šolo v Sempolaju pa so že pri koncu in bodo v najkrajšem času dela oddana. Tudi načrti in proračuni za obnovbo štirih porušenih hiš v Praprotu, Trnoveci in v Mavhinji so v teku. Glede šole v Sesljanu je župan poročal, da je imel sestank z nekaterimi vaščani iz Sesljan, na katerem so se domenili, da bi bila najboljša rešitev prostora za to šolo v gozdiju na graščinskem zemljišču v Sesljanu. Zaradi tega je župan sporočil, da se bo občinski odbor obrnil do graščinske uprave za tozadnevi nakup potrebnega zemljišča. Nato je župan sporočil, da mu je ravnatelj za javna dela naročil, naj se mu predloži do prihodnje srede, 29. t. m., predlog za gospodarski načrt,

štev. 11, zato prosi občinski svet, naj bi danes najprej razpravljali o tem, ker je zadeva nujna. Svetovalci so županu predlog soglasno sprejeli.

Nato je župan prečital predloge ožjega odbora, ki se nanašajo na nujne in obvezne postavke, ki naj bi prisle k potrebi. Priprave za šolo v Sempolaju pa so že pri koncu in bodo v najkrajšem času dela oddana. Tudi načrti in proračuni za obnovbo štirih porušenih hiš v Praprotu, Trnoveci in v Mavhinji so v teku. Glede šole v Sesljanu je župan poročal, da je imel sestank z nekaterimi vaščani iz Sesljan, na katerem so se domenili, da bi bila najboljša rešitev prostora za to šolo v gozdiju na graščinskem zemljišču v Sesljanu. Zaradi tega je župan sporočil, da se bo občinski odbor obrnil do graščinske uprave za tozadnevi nakup potrebnega zemljišča. Nato je župan sporočil, da mu je ravnatelj za javna dela naročil, naj se mu predloži do prihodnje srede, 29. t. m., predlog za gospodarski načrt,

štev. 11, zato prosi občinski svet, naj bi danes najprej razpravljali o tem, ker je zadeva nujna. Svetovalci so županu predlog soglasno sprejeli.

Nato je župan prečital predloge ožjega odbora, ki se nanašajo na nujne in obvezne postavke, ki naj bi prisle k potrebi. Priprave za šolo v Sempolaju pa so že pri koncu in bodo v najkrajšem času dela oddana. Tudi načrti in proračuni za obnovbo štirih porušenih hiš v Praprotu, Trnoveci in v Mavhinji so v teku. Glede šole v Sesljanu je župan poročal, da je imel sestank z nekaterimi vaščani iz Sesljan, na katerem so se domenili, da bi bila najboljša rešitev prostora za to šolo v gozdiju na graščinskem zemljišču v Sesljanu. Zaradi tega je župan sporočil, da se bo občinski odbor obrnil do graščinske uprave za tozadnevi nakup potrebnega zemljišča. Nato je župan sporočil, da mu je ravnatelj za javna dela naročil, naj se mu predloži do prihodnje srede, 29. t. m., predlog za gospodarski načrt,

štev. 11, zato prosi občinski svet, naj bi danes najprej razpravljali o tem, ker je zadeva nujna. Svetovalci so županu predlog soglasno sprejeli.

Nato je župan prečital predloge ožjega odbora, ki se nanašajo na nujne in obvezne postavke, ki naj bi prisle k potrebi. Priprave za šolo v Sempolaju pa so že pri koncu in bodo v najkrajšem času dela oddana. Tudi načrti in proračuni za obnovbo štirih porušenih hiš v Praprotu, Trnoveci in v Mavhinji so v teku. Glede šole v Sesljanu je župan poročal, da je imel sestank z nekaterimi vaščani iz Sesljan, na katerem so se domenili, da bi bila najboljša rešitev prostora za to šolo v gozdiju na graščinskem zemljišču v Sesljanu. Zaradi tega je župan sporočil, da se bo občinski odbor obrnil do graščinske uprave za tozadnevi nakup potrebnega zemljišča. Nato je župan sporočil, da mu je ravnatelj za javna dela naročil, naj se mu predloži do prihodnje srede, 29. t. m., predlog za gospodarski načrt,

štev. 11, zato prosi občinski svet, naj bi danes najprej razpravljali o tem, ker je zadeva nujna. Svetovalci so županu predlog soglasno sprejeli.

Nato je župan prečital predloge ožjega odbora, ki se nanašajo na nujne in obvezne postavke, ki naj bi prisle k potrebi. Priprave za šolo v Sempolaju pa so že pri koncu in bodo v najkrajšem času dela oddana. Tudi načrti in proračuni za obnovbo štirih porušenih hiš v Praprotu, Trnoveci in v Mavhinji so v teku. Glede šole v Sesljanu je župan poročal, da je imel sestank z nekaterimi vaščani iz Sesljan, na katerem so se domenili, da bi bila najboljša rešitev prostora za to šolo v gozdiju na graščinskem zemljišču v Sesljanu. Zaradi tega je župan sporočil, da se bo občinski odbor obrnil do graščinske uprave za tozadnevi nakup potrebnega zemljišča. Nato je župan sporočil, da mu je ravnatelj za javna dela naročil, naj se mu predloži do prihodnje srede, 29. t. m., predlog za gospodarski načrt,

štev. 11, zato prosi občinski svet, naj bi danes najprej razpravljali o tem, ker je zadeva nujna. Svetovalci so županu predlog soglasno sprejeli.

Nato je župan prečital predloge ožjega odbora, ki se nanašajo na nujne in obvezne postavke, ki naj bi prisle k potrebi. Priprave za šolo v Sempolaju pa so že pri koncu in bodo v najkrajšem času dela oddana. Tudi načrti in proračuni za obnovbo štirih porušenih hiš v Praprotu, Trnoveci in v Mavhinji so v teku. Glede šole v Sesljanu je župan poročal, da je imel sestank z nekaterimi vaščani iz Sesljan, na katerem so se domenili, da bi bila najboljša rešitev prostora za to šolo v gozdiju na graščinskem zemljišču v Sesljanu. Zaradi tega je župan sporočil, da se bo občinski odbor obrnil do graščinske uprave za tozadnevi nakup potrebnega zemljišča. Nato je župan sporočil, da mu je ravnatelj za javna dela naročil, naj se mu predloži do prihodnje srede, 29. t. m., predlog za gospodarski načrt,

štev. 11, zato prosi občinski svet, naj bi danes najprej razpravljali o tem, ker je zadeva nujna. Svetovalci so županu predlog soglasno sprejeli.

Nato je župan prečital predloge ožjega odbora, ki se nanašajo na nujne in obvezne postavke, ki naj bi prisle k potrebi. Priprave za šolo v Sempolaju pa so že pri koncu in bodo v najkrajšem času dela oddana. Tudi načrti in proračuni za obnovbo štirih porušenih hiš v Praprotu, Trnoveci in v Mavhinji so v teku. Glede šole v Sesljanu je župan poročal, da je imel sestank z nekaterimi vaščani iz Sesljan, na katerem so se domenili, da bi bila najboljša rešitev prostora za to šolo v gozdiju na graščinskem zemljišču v Sesljanu. Zaradi tega je župan sporočil, da se bo občinski odbor obrnil do graščinske uprave za tozadnevi nakup potrebnega zemljišča. Nato je župan sporočil, da mu je ravnatelj za javna dela naročil, naj se mu predloži do prihodnje srede, 29. t. m., predlog za gospodarski načrt,

štev. 11, zato prosi občinski svet, naj bi danes najprej razpravljali o tem, ker je zadeva nujna. Svetovalci so županu predlog soglasno sprejeli.

Nato je župan prečital predloge ožjega odbora, ki se nanašajo na nujne in obvezne postavke, ki naj bi prisle k potrebi. Priprave za šolo v Sempolaju pa so že pri koncu in bodo v najkrajšem času dela oddana. Tudi načrti in proračuni za obnovbo štirih porušenih hiš v Praprotu, Trnoveci in v Mavhinji so v teku. Glede šole v Sesljanu je župan poročal, da je imel sestank z nekaterimi vaščani iz Sesljan, na katerem so se domenili, da bi bila najboljša rešitev prostora za to šolo v gozdiju na graščinskem zemljišču v Sesljanu. Zaradi tega je župan sporočil, da se bo občinski odbor obrnil do graščinske uprave za tozadnevi nakup potrebnega zemljišča. Nato je župan sporočil, da mu je ravnatelj za javna dela naročil, naj se mu predloži do prihodnje srede, 29. t. m., predlog za gospodarski načrt,

štev. 11, zato prosi občinski svet, naj bi danes najprej razpravljali o tem, ker je zadeva nujna. Svetovalci so županu predlog soglasno sprejeli.

Nato je župan prečital predloge ožjega odbora, ki se nanašajo na nujne in obvezne postavke, ki naj bi prisle k potrebi. Priprave za šolo v Sempolaju pa so že pri koncu in bodo v najkrajšem času dela oddana. Tudi načrti in proračuni za obnovbo štirih porušenih hiš v Praprotu, Trnoveci in v Mavhinji so v teku. Glede šole v Sesljanu je župan poročal, da je imel sestank z nekaterimi vaščani iz Sesljan, na katerem so se domenili, da bi bila najboljša rešitev prostora za to šolo v gozdiju na graščinskem zemljišču v Sesljanu. Zaradi tega je župan sporočil, da se bo občinski odbor obrnil do graščinske uprave za tozadnevi nakup potrebnega zemljišča. Nato je župan sporočil, da mu je ravnatelj za javna dela naročil, naj se mu predloži do prihodnje srede, 29. t. m., predlog za gospodarski načrt,

štev. 11, zato prosi občinski svet, naj bi danes najprej razpravljali o tem, ker je zadeva nujna. Svetovalci so županu predlog soglasno sprejeli.

Nato je župan prečital predloge ožjega odbora, ki se nanašajo na nujne in obvezne postavke, ki naj bi prisle k potrebi. Priprave za šolo v Sempolaju pa so že pri koncu in bodo v najkrajšem času dela oddana. Tudi načrti in proračuni za obnovbo štirih porušenih hiš v Praprotu, Trnoveci in v Mavhinji so v teku. Glede šole v Sesljanu je župan poročal, da je imel sestank z nekaterimi vaščani iz Sesljan, na katerem so se domenili, da bi bila najboljša